

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **AEG ID s. r. o.**
Nádražní 472, 543 01 Vrchlabí
zastoupen: EK Partners, s. r. o.
Senovážné náměstí 8, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
se sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. června 2021, č. j. 22027/21/5000-10612-713033,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou namítal žalobce nezákonnost shora identifikovaného rozhodnutí, jímž žalovaný změnil platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně do Národního fondu vystavený na částku 5 943 102 Kč tak, že vyměřený odvod snížil na částku 4 754 482 Kč.

I. Obsah žalobního tvrzení

2. Žalobce vyslovil přesvědčení, že napadené rozhodnutí je nezákonné a vykazuje vady řízení. Nezákonnost shledal v nesprávném vyhodnocení skutkového stavu ve vztahu k vyvratitelné domněnce, že se na zpracování nabídky podílel člen jeho statutárního orgánu. Tato nezákonnost je odrazem vad řízení, které žalobce spatřoval ve způsobu vedení daňové kontroly, kdy dle jeho názoru správce daně i žalovaný rozhodují za neúplně zjištěného skutkového stavu věci.

I.1 Pochybení 1 – zainteresovanost člena statutárního orgánu – vyvratitelná domněnka

3. Hlavním důvodem pro udělení odvodu za porušení rozpočtové kázně podle § 44a odst. 4 písm. b), zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „rozpočtová pravidla“) je dle žalobce skutečnost, že se R. K. W., který je jeho jednatelem, podílel na zpracování nabídky a zároveň byl výkonným ředitelem mateřské společnosti, jež byla ve výběrovém řízení vybrána jako vítězná. Žalovaný staví zainteresovanost člena statutárního orgánu pouze na skutečnosti, že je jednatelem žalobce. Nikoliv tedy na jeho faktické (skutečné) zainteresovanosti. Pro posouzení uvedené skutečnosti vyšel žalobce z níže uvedených právních východisek:

a) Hlava I., Článek II Projekt, bodu 2, písm. d) Podmínek stanoví následující: „*Příjemce dotace je povinen postupovat při výběru dodavatelů v souladu se zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ..., nebo podle Pravidel pro výběr dodavatelů, která tvoří přílohu Podmínek*“.

b) V Podmínkách pro výběr dodavatelů č.j. 26724/14/61100 (dále jen „Podmínky pro VD“) je v bodu 28) uvedeno: „*Zadavatel nesmí uzavřít smlouvu s uchazečem, a) pokud se na zpracování uchazečovy nabídky podílel zaměstnanec Zadavatele či člen statutárního orgánu, statutární orgán, člen realizačního týmu či osoba, která se na základě vztahu podílela na zadání předmětného výběrového řízení, b) resp. s uchazečem ve sdružení, který je zaměstnancem Zadavatele či členem realizačního týmu či osobou, která se na základě smluvního vztahu podílela na zadání předmětného výběrového řízení, nebo, c) jehož subdodavatelem je zaměstnanec zadavatele, člen realizačního týmu či osoba, která se na základě smluvního vztahu podílela na zadání předmětného výběrového řízení. Pokud Zadavatel během výběrového řízení zjistí některou z výše uvedených skutečností, je povinen vyřadit danou nabídku již v okamžiku zjištění dané skutečnosti v jakékoli fázi výběrového řízení, nejpozději však do uzavření smlouvy.*“

c) Kategorizace nedostatků č. j. MPO 26724/14/61100/61000 („Kategorizace nedostatků“):

- dle bodu č. 19 je sankce za typ porušení rozpočtové kázně „*střet zájmů na straně příjemce či Zadavatele*“ stanovena ve výši „100 %“.

- dle bodu č. 20 je sankce za typ porušení rozpočtové kázně „*Podstatná změna ustanovení smlouvy, uvedených v oznámení nebo zadávací dokumentaci*“ stanovena ve výši „25 % hodnoty zakázky plus 100 % výše dodatečné hodnoty zakázky vyplývající z podstatné úpravy smluvních prvků zakázky“.

4. Na základě citace bodu 28) Podmínek pro VD má žalobce za to, že se žalovaný zákonným způsobem nevypořádal s námitkou žalobce, že bod 28) Podmínek pro VD je vyvratitelnou domněnkou, respektive že on i správce daně svůj závěr postavili na neúplně zjištěném skutkovém stavu. Současně spatřuje žalobce postup správce daně při provádění

kontroly – konkrétně odmítnutí provedení důkazních prostředků výsledkem svědků – za rozporný se zákonem č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „DŘ“). Dle zjištění žalobce nedisponuje žalovaný na podporu jeho závěrů žádnými důkazními prostředky. Postup žalovaného je v rozporu s ustanovením § 92 DŘ, který upravuje proces dokazování. Podle názoru žalobce se žalovaný s uvedenou námitkou nemůže vypořádat pouhým konstatováním, že *„Jak se dále pan W. konkrétně podílel na tvorbě nabídky, zda byl přítomen hodnocení, či do něj zasahoval, je z pohledu odvolacího orgánu pro posouzení věci nerelevantní a s ohledem na výše uvedené ust. bodu 28 a) Pravidel pro výběr dodavatele (viz bod [14] tohoto rozhodnutí) to ani nebylo předmětem hodnocení.“*

5. Žalovaný, jak žalobce dále uvedl, neustále staví svoje závěry na pouhém faktu, že je pan W. statutárním orgánem žalobce. Uvedené samozřejmě žalobce nerozporuje. Jádrem odvolací námitky ale je, že žalobce považuje bod 28) Podmínek pro VD za vyvratitelnou domněnku, u níž se vychází z existence právních skutečností do té doby, než se prokáže opak. Na podporu své právní domněnky však nemá žalovaný ve spisu žádný podklad, kterým by uvedené vyvrátil. Žalobce připomenul, že dle § 92 odst. 5, písm. b) DŘ *„správce daně prokazuje skutečnosti rozhodné pro užití právní domněnky nebo právní fikce,....“* Z pohledu žalobce rozhoduje žalovaný na základě neúplně zjištěného skutkového stavu. Pokud byly žalobcem předloženy (respektive navrženy) důkazní prostředky k prokázání toho, co tvrdí, měl by se jimi žalovaný zabývat. Při hodnocení důkazních prostředků by měl správce daně postupovat v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů (§ 8 odst. 1 DŘ). I když je volné hodnocení důkazů postaveno na vnitřním přesvědčení správce daně, v žádném případě neznamená libovůli v jeho postupu, nýbrž přísný logický postup opřený o znalost zákonů a jiných právních předpisů, právní vědomí, o všestranné, hluboké a logické zhodnocení jednotlivých důkazů v jejich vzájemných souvislostech, s přihlédnutím ke všem okolnostem případu.
6. Žalobce dále uvedl, že celý dotační proces však byl veden a řízen druhým jednatelem žalobce, Ing. M. B.. Skutečnost, že se pan W. na zadání nabídky nepodílel, prokazuje žalobce následujícími důkazními prostředky:

- komunikace s Czech Investem – z předložené komunikace je patrné, že celý proces je řízen panem B. (komunikace ze strany pana W. zde není prokazatelně žádná),
- komunikace se společností SIGMIN, a.s. ve věci zpracování podnikatelského záměru a ostatních podkladů pro dotační řízení z června a srpna 2014,
- Podnikatelský záměr z 19. 8. 2014 – jako kontaktní osoba je uveden pan B.,
- doklady k výběrovému řízení, ze kterých je patrné, jaké osoby byly na výběrovém řízení zainteresovány, tj.: jmenování členů hodnotící komise ze dne 14. 11. 2014 (jmenování provedl pan B., jmenování byli paní S., pan T. a pan Z.), prohlášení o nepodjatosti a mlčenlivosti členů komise ze dne 21. 11. 2014, zpráva z otevírání obálek a vyhodnocení nabídek výběrového řízení včetně přílohy, kterou byla prezenční listina, ze dne 21. 11. 2014 ▪ ze zprávy je patrné, že se otevírání obálek neúčastnil žádný ze členů statutárního orgánu žalobce; ▪ zprávu jako takovou vyhotovil pan B. (tato skutečnost potvrzuje, že pan W. nebyl na otevírání obálek vůbec zainteresován); ▪ Současně žalobce poukázal na prohlášení uvedené na konci zprávy: *„Na přípravě ani zadání tohoto výběrového řízení se nepodílel nikdo ze společnosti AEG Identifikationssysteme GmbH, Hörvelsinger Weg 47, D-89081 Ulm, DE 183095060.“*

- Zadávací dokumentace z 20. 10. 2014 – kontaktní osobou v zadávací dokumentaci je pan B., který zadávací dokumentace také podepsal. Současně žalobce pro prokázání jeho tvrzení, tj. že se na zadání nabídky pan W. nepodílel, opětovně navrhl provedení svědeckých výpovědí členů hodnotící komise, tj.: - paní Z. S.; - pana P. T.; a - pana P. Z.

I.2. Nepřezkoumatelnost

7. Žalobce uvedl, že se správce daně s námitkou žalobce týkající se zapojení pana W. do výběrového řízení nevypořádal, proto je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Odkázal přitom na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004, čj. 4 As 5/2003 - 52, čj. 2 Afs 24/2005 - 44, č. j. 5 As 29/2007 - 64, či ze dne 8. 4. 2004, čj. 4 Azs 27/2004 - 74 a dále na rozhodovací praxi Ústavního soudu (např. nález Ústavního soudu ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, uveřejněný pod č. 34 ve svazku č. 3 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu, nález Ústavního soudu ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, uveřejněný pod č. 85 ve svazku č. 8 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu, nález Ústavního soudu ze dne 11. 4. 2007, sp. zn. I. ÚS 741/06, či nález Ústavního soudu ze dne 17. 12. 2008, sp. zn. I. ÚS 1534/08).

I.3 Legitimní očekávání

8. K této námitce žalovaný, jak žalobce konstatoval, uvedl, že Czech Invest je pouze zprostředkující agenturou, která poskytovatele dotace zastupuje.
9. Ve vazbě na to žalobce uvedl, že poskytovatel dotace (tedy Ministerstvo průmyslu a obchodu), zjistil pochybení definované jako „Pochybení 1“. Udělení sankce ve výši 25% (a nikoliv 100%) za zainteresovanost člena statutárního orgánu bylo z důvodu administrativního pochybení na straně Czech Invest. Ten chybně určil bod, dle kterého měl podle Kategorizace nedostatků určit výši sankce na Pochybení 1. Žalovaný ani poskytovatel dotace nemohou proto dle žalobce za uvedené pochybení určit jinou výši sankce, než jaká jí správně (dle Kategorizace nedostatků) náleží. Žalobce setrval na svém názoru, že žalovaný porušil princip legitimního očekávání, pokud za Pochybení 1 uvalil odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 100 % původně vyplacené dotace. Žalobce odkázal na rozsudek Soudního dvora EU („SDEU“) C-14/08 ze dne 25. 3. 2010 ve věci „*Sviluppo Italia Basilicata*“ (zejména z bodů 102 a 107), z něhož dle jeho názoru vyplývá, že předpokladem práva dovolávat se legitimního očekávání je v takovém případě poskytnutí konkrétních ujištění ze strany příslušného orgánu, která mohou vzbudit legitimní očekávání u toho, komu jsou určena, a dále skutečnost, že tato ujištění jsou v souladu s použitelnými právními předpisy. Žalobce byl ze strany Czech Invest informován o tom, že se při výběrovém řízení dopustil chyby, za kterou mu Czech Invest udělil sankci. Žalobce se tedy – veden principem legitimního očekávání – právem domníval, že dotace, která mu byla vyplacena, je částka, se kterou může legitimně v souladu s dotačními podmínkami „hospodařit“. Současně žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2012, č. j. 1 As 188/2012-30. Podle tohoto rozsudku je liberačním důvodem pro skutečnost, že příjemce dotace čerpá dotaci oprávněně, i fakt, že byl o této skutečnosti postupem správního orgánů dlouhodobě utvrzován.
10. Pojem „dlouhodobě utvrzován“ spatřoval žalobce ve skutečnosti, že Czech Invest měl při posouzení nedodržení Podmínek pro VD po celou dobu procesu, tj. od druhé poloviny roku 2014 do doby zahájení kontroly, všechny informace nezbytné k tomu, aby pochybení mohl včas vyhodnotit v souladu se zákonem. Jedná se zejména o následující:

- komunikace s Czech Investem - viz zpráva ze dne 20. 5. 2015; 1 Viz Oznámení o úpravě částky dotace požadované k proplacení ze dne 17. 7. 2015. EK Partners, s.r.o. / Senovážné náměstí 8 / 110 00 Praha 1 www.ekp.cz Stránka 10 z 15

- doklady k výběrovému řízení, ze kterých je patrný jak jeho průběh, tak současně skutečnost, jaké osoby byly na výběrovém řízení zainteresovány, tj.: - jmenování členů hodnotící komise ze dne 14. 11. 2014 (jmenování provedl pan B., jmenování byli paní S., pan T. a pan Z.); - prohlášení o nepodjatosti a mlčenlivosti členů komise ze dne 21. 11. 2014; o evidenční arch podaných nabídek ze dne 21. 11. 2014; - zpráva z otevírání obálek a vyhodnocení nabídek výběrového řízení včetně přílohy, kterou byla prezenční listina ze dne 21. 11. 2014; ▪ Současně žalobce poukázal na prohlášení uvedené na konci zprávy: „*Jakožto zástupce zadavatele nemohu připojit prohlášení, že není naše společnost ekonomicky či obdobně propojena s vítězným uchazečem ..., jelikož vítězný uchazeč je 100 % vlastníkem zadavatele*“

- Kupní smlouva ze dne 25. 11. 2014;

- Znalost skutečnosti, že pan R. K. W. je jednatelem jak žalobce, tak mateřské společnosti.

11. Na základě uvedeného žalobce zdůraznil, že k datu podpisu smlouvy nemohl mít žalobce žádné povědomí o jakékoliv výhradě Czech Investu k vybranému dodavateli a výhradě k dodavateli nesvědčila žádná objektivní skutečnost.

I.4. Dobrá víra

12. Žalobce uvedl, že pokud z postupu správního orgánu (Czech Investu) bylo provedení výběrového řízení již hodnoceno a současně měl Czech Invest k dispozici veškeré informace potřebné k posouzení toho, jestli a případně jakým způsobem žalobce při provádění výběrového řízení porušil Podmínky pro VD, pak žalobce vyplacenou dotaci přijal v dobré víře. Pro definici dobré víry odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 125/2012 – 77 ze dne 21. 11. 2013. Žalobce se z žádných objektivně prokazatelných skutečností nemohl domnívat, že by jeho porušení VD bylo sankcionováno více, než jak tomu bylo ze strany Czech Investu. V této souvislosti žalobce dále odkázal na nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 165/11 ze dne 11. 5. 2011.

I.5. Pochybení 2 – časový horizont – diskriminace v zadávacím řízení

13. Žalobce uvedl, že výběrové řízení na pořízení navíjecího automatu bylo vyhlášeno v říjnu 2014. Dle zadávací dokumentace byl požadavek na plnění zakázky, tj. dodávku automatu, nejpozději v dubnu 2015. Protože ze znaleckého posudku č. 474/2005 Ing. J. D. vyhotoveného dne 16. 6. 2015 dle žalovaného vyplynulo, že dodaný navíjecí automat je zcela jedinečný stroj, proto uzavřel, že žalobce jednoznačně diskriminoval všechny ostatní potenciální zájemce o dodání obdobného stroje, protože v takto krátkém termínu nebylo možné stroj dodat. Důvodem je skutečnost, že sám žalovaný (správně má být uvedené žalobce?) pořízený automat vyvíjel s jeho dodavatelem, společností Marsilli & Co. S.p.a. („Marsilli“) již od února 2014, jak o tom svědčí objednávka ze dne 26. 2. 2014. Žalobce i po předložení argumentace žalovaného setrval na svém právním názoru, tj. že k Pochybení 2 nedošlo.
14. K tomu uvedl, že účelem dotace byla podpora nových výrobních technologií a ICT v podnicích. Dotace byla poskytnuta v rámci Operačního programu Podnikání a inovace

Ministerstva průmyslu a obchodu; - Mezi stranami není sporu o tom, že k naplnění účelu a cíle dotace v případě žalobce došlo - viz také bod 36 napadeného rozhodnutí.

15. Žalobce vypsal a provedl v souladu s Pravidly pro VD výběrové řízení - o tom svědčí tyto dokumenty (důkazní prostředky): - Objednávka na zveřejnění textu zadávací dokumentace v Obchodním věstníku ze dne 17. 10. 2014, přičemž termín zveřejnění byl dohodnut na 21. 10. 2014; - Jmenování členů hodnotící komise žalobce ze 14. 11. 2014 podepsaná jednatelem společnosti Ing. M. B.; - Zpráva z otevírání obálek a vyhodnocení nabídek výběrového řízení ze dne 21. 11. 2014, jejímiž přílohami jsou: ▪ vlastnoručně podepsaná Prezenční listina členů hodnotící komise žalobce; ▪ prohlášení o nepodjatosti a mlčenlivosti členů hodnotící komise.

16. O postupu v souladu s Pravidly pro VD svědčí dle žalobce i následující:

- v rámci uveřejnění výběrového řízení žalobce postupoval v souladu s odstavcem 3) Pravidel pro VD a v souladu s § 6 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „zákon o veřejných zakázkách“), když dodržoval zásadu transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Tyto zásady byly splněny zveřejněním výběrového řízení v Obchodním věstníku, přičemž do výběrového řízení se mohl přihlásit kterýkoliv dodavatel. Zároveň byla splněna podmínka stanovená odstavcem 15) Pravidel pro VD, která stanovuje minimální lhůtu pro předkládání nabídek na 30 dnů, když výběrové řízení bylo v Obchodním věstníku aktivně zveřejněno od 21. 10. 2014 do 21. 11. 2014. - v souladu s odstavcem 7) Pravidel pro VD a v souladu se zásadou transparentnosti žalobce na vyžádání kteréhokoli dodavatele poskytla zadávací dokumentaci k výběrovému řízení. Nabídka dodavatele musela být podána písemně v obálce v sídle žalobce, v níž dodavatel musel čestně prohlásit, že splňuje kvalifikační předpoklady stanovené zadávací dokumentací (prohlášení bylo v souladu s § 50 zákona o veřejných zakázkách).

- ke dni 14. 11. 2014, tedy týden před ukončením podávání nabídek na výběrové řízení, žalobce jmenoval hodnotící komisi na základě odstavce 23) Pravidel pro VD. Jelikož se jednalo o zakázku v hodnotě do 50 mil. Kč, stačilo, aby byla tato komise složena ze 3 členů.

- hodnotící komise dne 21. 11. 2014 v 9:00 začala v sídle žalobce s otevíráním obálek předložených nabídek, kdy následně vybrala jako nejvhodnější nabídku AEG ID. V tomto případě nelze dle žalobce hovořit o porušení podmínek zadávacího řízení, protože se jednalo o jedinou podanou nabídku na toto výběrové řízení. Současně žalobce konstatoval, že do výběrového řízení byla zaslána alespoň jedna nabídka a nevznikla tak potenciální povinnost výběrové řízení zrušit dle odstavce 6) Pravidel pro VD.

17. Žalobce uvedl, že dle zprávy z otevírání obálek a vyhodnocení nabídek výběrového řízení (příloha č. 8) je zřejmé, že zadávací dokumentace byla na vyžádání zaslána třem zájemcům: - F. B.; - AEG Identifikationsysteme GmbH, Hörvelsinger Weg 47, D-89081 Ulm; a Krofian CZ spol. s r.o., Dobranov 78, 471 21 Česká Lípa. Nabídku na výběrové řízení žalobce obdržel pouze od druhého jmenovaného zájemce (tj. AEG ID). Pokud se ostatní potenciální dodavatelé rozhodli nabídku nepředložit, je to výsledek jejich svobodné vůle, na kterou žalobce neměl vliv. Současně žalobce ani nemohl ovlivnit počet potenciálních dodavatelů (výběrové řízení bylo otevřené).

18. Žalobce konstatoval, že časový harmonogram výběrového řízení byl Czech Investu znám již od prvopočátku, neboť je detailně uveden v dotačním projektu, který byl vložen do

zásobníku projektů v lednu 2015 – zprávu o vložení do zásobníku projektů žalobce obdržel 21. 1. 2015 (viz. přiložená komunikace s Czech Investem).

19. Závěrem žalobce poznamenal, že jeho specializací není ani vývoj ani výroba navíjecích automatů. Proto nemohl mít nikdo ze společnosti (včetně pana B., který je zpracovatelem zadávací dokumentace) reálnou představu o tom, zda je lhůta pěti měsíců ke splnění zakázky dostačující, nebo ne. Jediným kritériem pro posouzení nabídky v rámci výběrového řízení byla cena, nikoliv dodací lhůta. Žalobce současně považoval za lichou argumentaci žalovaného, že potenciální uchazeči byli oproti Marsilli diskriminováni (kromě krátké doby k naplnění zakázky) i proto, že neměli všechny požadované parametry. Uvedené se dle žalobce nezakládá na pravdě – parametry stroje jsou jednoznačně definovány v zadávací dokumentaci, která tvoří přílohu č. 9 žaloby (viz. strana 3).
20. Žalobce měl spíše za to, že přesnost/jednoznačnost této specifikace, na které s Marsilli pracovala AEG ID (upřesňovala ji v průběhu procesu vývoje), ušetřila těmto zájemcům čas. Zájemci o zakázku tak mohli vývoj stroje „přeskočit“ a soustředit se pouze na výrobu. Žalobce nijak nezpochybňoval, že se AEG ID podílel na vývoji stroje, který byl nakonec zakoupen. Do procesu vývoje stroje a jeho zakoupení se nicméně žalobce nikterak nezapojoval, ani ho neovlivnil. Důvodem bylo speciální know-how pracovníků AEG ID. Konkrétně pana K. (technického vedoucího) a pana O. (osoba odpovědná za výrobní procesy/technolog), kteří měli potřebné znalosti pro technologii přímého kontaktování (directbonding) čipů při výrobě transpondérů. Tuto technologii a potřebný hardware neznal v potřebném detailu žádný z pracovníků žalobce. Za účelem prokázání skutečnosti, že se žalobce ani v nejmenším (pro absenci potřebného know-how) na vývoji navíjecího automatu, spolupráci s Marsilli a ani na procesu nabídkového řízení mezi AEG ID a Marsilli nepodílel, navrhuje jako důkazní prostředek svědeckou výpověď zaměstnanců AEG ID, technických odborníků pana M. O. (adresou pro předvolání ke svědecké výpovědi) a pana N. K. (adresou pro předvolání ke svědecké výpovědi). Dalším důležitým faktem je dle žalobce skutečnost, že AEG ID neměla z „přepródeje“ navíjecího automatu žalobci žádný zisk.
21. Stroj nebyl vyvíjen, jak žalobce dále uvedl, se záměrem dodat ho do Vrchlabí. Primárním cílem bylo řešení nákladové efektivity v Ulmu (tj. u AEG ID). Z důvodu udržení konkurenceschopnosti na trhu by tedy k nákupu AEG ID přistoupila stejně. Proto do celého vývoje stroje ani nabídkového řízení mezi AEG ID a Marsilli nebyl žalobce zapojen. Záměr nakoupit nový stroj s požadavkem podílu lidské práce do 10% a současnou možností zpracovávat spékací drát ve variabilní tloušťce 0,03 – 0,4 mm při možnosti rychlé přestavby mezi vyráběnými řadami produktů a krátkého taktu stroje, měla AEG DID od roku 2011. Důvodem bylo udržení svého podílu na trhu ve výrobě klíčenek a transpondérů. Dodávky polotovarů z Číny, případně Indie, byly velice nekvalitní. Současně byl v období 2011 na výsledných produktech vysoký podíl ruční práce – AEG ID a žalobce měl k dispozici pouze poloautomaty. V době, kdy byl již společností Marsilli vyvinut vyhovující návrh na navíjecí automat, bylo z pohledu AEG ID ekonomické přihlásit se do výběrového řízení na dodání automatu a koncept vyvinutý s Marsilli dotáhnout do konce. Důležitým faktem je, že AEG ID neměla na koncept vyvinutý Marsilli žádná exkluzivní práva. Tj. poptání a dodání navíjecího automatu mohlo dojít i přes jiný subjekt než přes AEG ID. To ale žádný z potenciálních

dodavatelů (ať již přihlášených do výběrového řízení nebo těch, kdo se mohli přihlásit) neudělal.

22. Uvedené, jak žalobce dále uvedl, mohou potvrdit i navržení svědkové pan O. a pan K. Jako další důkazní prostředek přiložil žalobce čestné prohlášení společnosti Marsilli, které uvedené potvrzuje.
23. Žalobce nesouhlasil ani s vyjádřením žalovaného, že nepřekročil svoje pravomoci ve smyslu § 11 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). Jeho námitka k překročení pravomocí nesměřuje k hodnocení pořízeného automatu po odborné stránce (jak uvádí žalovaný), ale právě k hodnocení časového horizontu. Žalovaný svůj závěr staví na výňatku z Posudku, aniž by byl schopen z odborného pohledu posoudit, jestli skutečně některá společnost byla schopna takovýto stroj vyrobit a dodat. Žalobce tedy setrval na své námitce překročení rozsahu pravomocí správce daně ve smyslu § 11 daňového řádu. V rámci Pochybení 2 žalovaný dle žalobce svým postupem porušil ve výsledku nejen zásadu speciality/odbornosti (§ 11 daňového řádu), ale také § 92 uvedené právní úpravy. Svoje závěry totiž nepodložil žádnými důkazními prostředky (zde zejména vyjádřením znalce v daném technickém oboru). Proto i pro Pochybení 2 platí, že je nutné považovat správní úvahu žalovaného, a tedy i napadené rozhodnutí, za nepřezkoumatelné.

II. Vyjádření žalovaného

Ad a) Zjištění 1 – zainteresovanost člena statutárního orgánu – vyvratitelná domněnka

24. Žalovaný k této námitce odkázal na bod [20] napadeného rozhodnutí, ve kterém uvádí celou řadu důkazních prostředků – písemných dokumentů, z nichž jednoznačně vyplývá prokázané zapojení pana W., který byl v rozhodné době statutárním orgánem zadavatele, na přípravě a podání nabídky do zadávacího řízení, nabídku podepisoval a tedy s její přípravou a podáním do zadávacího řízení byl obeznámen a následně ji na straně zadavatele i hodnotil. Žalovaný proto nesouhlasil s námitkou žalobce, že žalovaný žádné důkazy o zapojení pana W. nepředložil. Skutečnost, že pan W. podal za mateřskou společnost nabídku do zadávacího řízení, které realizovala společnost, ve které je jednatelem, bylo správcem daně, resp. žalovaným jednoznačně prokázáno. Ze strany žalobce tak došlo k porušení bodu 28 a) Pravidel pro VD, tedy že Zadavatel nesmí uzavřít smlouvu s uchazečem: „pokud se na zpracování uchazečovy nabídky podílel ... člen statutárního orgánu, statutární orgán, ...“, nikoliv tedy, zda a které konkrétní činnosti v dané souvislosti a v jakém rozsahu učinil. Důkazní prostředky vyjmenované v bodu [20] napadeného rozhodnutí jednoznačně prokazují, že se pan W. podílel na zpracování nabídky do zadávacího řízení. Skutečnost, kterou tvrdí žalobce, že pan W. nebyl členem hodnotící komise, nemůže vyvrátit zjištění správce daně a žalovaného o podílení pana W. na zadání předmětného výběrového řízení, neboť tato skutečnost byla jednoznačně prokázána.
25. Dále žalovaný uvedl, že prokázáním střetu zájmů tak prokázal i právní domněnku správce daně s tím související, a to prostřednictvím důkazních prostředků, s nimiž byl žalobce řádně obeznámen Seznámením 1 a Seznámením 2 v rámci odvolacího řízení. Žalovaný proto odmítl i námitku žalobce týkající se rozpornosti postupu s ustanovením § 92 odst. 5 písm. b) daňového řádu, neboť tímto postupem bylo prokázáno pochybení žalobce při realizaci zadávacího řízení (viz bod [23] napadeného rozhodnutí).

26. Žalovaný tak měl za prokázané, že uzavřením smlouvy s vítězným uchazečem, kterým byla mateřská společnost zadavatele, kdy se na zpracování uchazečovy nabídky podílel člen statutárního orgánu či statutární orgán zadavatele, došlo ke střetu zájmů ve smyslu uvedených Pravidel pro výběr dodavatelů a tedy k porušení podmínky stanovené v Hlavě I., článku II., bodu (2) písm. d) Rozhodnutí, a tím k porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. j) zákona o rozpočtových pravidlech.

Ad b) Nepřezkoumatelnost

27. Žalovaný k této námitce odkázal na body [23] a [24] napadeného rozhodnutí, z nichž vyplývá, že veškeré procesní nedostatky v procesu dokazování a nevypořádání se správce daně s některými námitkami žalobce žalovaný napravil v rámci odvolacího řízení, kdy se svým stanoviskem se zjištěnými skutečnostmi žalobce seznámil Seznámením 1 a Seznámením 2. Žalobce se k těmto zjištěním následně vyjádřil.

Ad c) Legitimní očekávání

28. Žalovaný odkázal na body [25] až [28] napadeného rozhodnutí a uvedl, že Czech Invest jako zprostředkující agentura zastupoval poskytovatele dotace jakožto příspěvková organizace jemu podřízená. Jak již žalovaný uvedl v napadeném rozhodnutí, poskytovatel dotace zjistil pochybení zadavatele, za což stanovil sankci dle nesprávného bodu Kategorizace nedostatků, jak sám uvedl v reakci na výzvu správce daně v písemnosti zaevidované správcem daně dne 26. 3. 2019 č. j. 584525/19, která je nedílnou součástí spisu, z důvodů administrativní chyby z jeho strany. Znění bodu 20. Kategorizace nedostatků nemá s posuzováním střetem zájmů žádnou spojitost, týká se podstatných změn smlouvy, zatímco bod 19. Kategorizace nedostatků se týká právě střetu zájmů. Žalovaný se proto ztotožnil s názorem poskytovatele dotace, že došlo k avizované administrativní chybě. Touto skutečností se však správce daně, jak žalovaný dále uvedl, nemůže při stanovování výše odvodu řídit.
29. Žalovaný v dané souvislosti poukázal na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 6. 2019, č. j. 22 Af 34/2018 – 200. V daném případě poskytovatel dotace, stejně jako správce daně dospěli ke shodnému zjištění, že došlo ze strany žalobce k pochybení ve smyslu nesplnění bodu 28 a) Pravidel pro VD. O nesouladu realizovaného zadávacího řízení s Pravidly pro výběr dodavatelů byl žalobce informován již během realizace projektu, a na tom nic nemění skutečnost, že poskytovatel dotace mylně zařadil toto pochybení pod bod 20 Kategorizace nedostatků a stanovil v té souvislosti sankci ve výši 25 % z částky veřejné zakázky, ačkoliv správně měl toto pochybení zařadit dle bodu 19, který se střetem zájmů souvisí, tj. ve výši 100 % hodnoty zakázky.
30. Žalovaný konstatoval, že zásada legitimního očekávání slouží k ochraně dobré víry účastníků řízení, která může vzniknout výlučně v souvislosti s předchozím rozhodnutím, ve vztahu k jehož posouzení se účastník legitimního očekávání dovolává. Nicméně aplikaci této zásady omezuje skutečnost, že se nesmí jednat o patrné porušení účinné právní úpravy, resp. podmínek. Žalobce se v souvislosti se zásadou legitimního očekávání však žádného obdobného rozhodnutí nedovolává.
31. Žalovaný vyslovil nesouhlas s tvrzením žalobce, že neměl žádné povědomí o jakémkoliv výhradě Czech Investu k vybranému dodavateli, když žalobce byl o svém pochybení informován již v průběhu realizace projektu, tedy před proplacením dotace prostřednictvím nástěnky, na které docházelo ke komunikaci mezi příjemcem dotace

(žalobcem) a projektovým manažerem Czech Investu, a pak zejména Oznámením o úpravě částky dotace požadované k proplacení ze dne 17. 7. 2015 vydaným Czech Investem. Z důvodu, že ze strany poskytovatele dotace nedošlo k ujištění žalobce o správnosti jeho počínání, přičemž ze strany žalobce došlo k porušení Pravidel pro výběr dodavatelů, nemůže se žalobce dovolávat legitimního očekávání. V obdobném duchu se vyjádřil žalovaný v bodu [28] napadeného rozhodnutí i k žalobcem uváděnému rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2021, č. j. 1 As 188/2012 – 30.

Ad d) Dobrá víra

32. K uvedenému žalovaný uvedl, že dobrá víra je objektivně odůvodněné přesvědčení o správnosti, v dobré víře jedná ten, kdo je důvodně přesvědčen o oprávněnosti svého jednání. Dobrá víra se v základních situacích nemusí prokazovat. Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, v ustanovení § 7 dobrou víru předpokládá. Dle názoru žalovaného se žalobce nemůže dovolávat dobré víry, když si byl vědom svého porušení bodu 28) Pravidel pro VD, kdy byl ze strany Czech Investu sankcionován, byť pod nesprávným bodem Kategorizace nedostatků, ještě před proplacením dotace. Žalobce tak nepřipadně odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu, kdy si byl vědom porušení dotačních podmínek, a že postupoval v rozporu s těmito podmínkami. Žalovaný tak odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 Afs 15/2012-38.

Ad e) Zjištění 2 – časový horizont – diskriminace v zadávacím řízení

33. Žalovaný poukázal v této souvislosti na body [31] až [35] napadeného rozhodnutí. Setrval na svém názoru, že zadávací řízení bylo vypsáno na míru mateřské společnosti žalobce neboli vítězného uchazeče, která se podílela na vývoji předmětného navíjecího automatu, čímž žalobce, coby zadavatel, porušil zásadu zákazu diskriminace dle bodu 3) Pravidel pro výběr dodavatelů, neboť výběr dodavatele musí být transparentní, nediskriminační a musí být dodržen rovný přístup, což splněno nebylo.
34. Ze spisové dokumentace dle žalovaného vyplynulo, že mateřská společnost neboli vítězný uchazeč navíjecí automat u výrobce objednal již dne 26. 2. 2014. Z faktury č. 150753 ze dne 4. 3. 2015 je zřejmé, že výrobce Marsilli si průběžnou práci na vývoji a výrobě stroje nechal hradit zálohami s tím, že první záloha ve výši 200 400 EUR, činila 30 % fakturované ceny a byla uhrazena na základě faktury č. 140843 ze dne 10. 3. 2014. Druhá záloha ve výši 133 600 EUR činila 20 % fakturované ceny a byla uhrazena na základě faktury č. 141180 ze dne 4. 4. 2014. Třetí záloha ve výši 133 600 EUR činila 20 % fakturované ceny a byla uhrazena na základě faktury č. 142177 ze dne 18. 6. 2014. To znamená, že 70 % konečné ceny bylo vyfakturováno a požadováno výrobcem po vítězném uchazeči ještě před vyhlášením výběrového řízení na předmětnou zakázku. S ohledem na tuto skutečnost žalobce stanovil dobu dodání tohoto unikátního stroje pouze na dobu nezbytně nutnou (cca do 5 měsíců), neboť v době vyhlášení disponoval informacemi o existenci takového stroje. Z uvedeného je zřejmá diskriminace jiných společností při dodání předmětného stroje v rámci zadávacího řízení ve velmi krátkém termínu, neboť tyto ostatní společnosti neměly informace o existenci takového stroje, a že tedy pro jeho dodání není třeba stanovit dobu, kterou by k jeho vytvoření, respektive vývoji jiní uchazeči zadávacího řízení potřebovali. Tuto skutečnost nemůže zhojit ani tvrzení žalobce, že potenciální uchazeči měli požadované parametry stroje definovány v zadávací dokumentaci.

35. K námitce žalobce, dle níž nezpochybňoval, že se AEG ID podílela na vývoji stroje, ovšem sám žalobce se do procesu vývoje stroje a jeho zakoupení nikterak nezapojoval, ani ho neovlivnil, žalovaný uvedl, že ze znaleckého posudku objednaného žalobcem vyplývá, že v podílu cca 20 % se na vývoji některých skupin stroje podílel sám zadavatel (AEG ID Německo – mateřská společnost žalobce) a tento byl vyroben v jediném exempláři určeném právě pro AEG ID Vrchlabí (žalobce). Ze spisového materiálu i napadeného rozhodnutí je tak naprosto zřejmé, že panu W. byly informace o vývoji a existenci předmětného stroje známy, kdy tento podal za mateřskou společnost nabídku do zadávacího řízení, které realizovala společnost žalobce, ve které je pan W. jednatelem.
36. K návrhu žalobce na výsledcích svědků se žalovaný, jak uvedl, vyjádřil v bodech [22] a [35] napadeného rozhodnutí, když dospěl k závěru, že výsledky svědků považuje za nadbytečné, neboť má za to, že by výpověď svědků nepřinesla žádné nové rozhodné skutečnosti. Žalovaný na podporu své argumentace odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2008, č. j. 8 Afs 81/2007 – 42.
37. K námitce ohledně porušení zásady speciality odbornosti a porušení § 92 daňového řádu žalovaný uvedl, že předmětné zařízení v tomto řízení nehodnotil po odborné stránce, ale s ohledem k jednotlivým krokům mateřské společnosti a žalobce při realizaci Zakázky, respektive již před jejím zahájením (viz bod [32] napadeného rozhodnutí).
38. Závěrem žalovaný konstatoval, že i když stejně jako poskytovatel dotace dospěl k závěru, že došlo ke zjevnému střetu zájmů, který je považován za jedno z nejzávažnějších pochybení, ke kterému může při realizaci zadávacího řízení na zakázku dojít, není zde s ohledem na naplnění účelu dotace důvod k uložení odvodu na horní hranici procentního rozmezí pro stanovení odvodu. Žalovaný na základě své správní úvahy změnil (snížil) odvod vyměřený správcem daně na částku ve výši 80 % částky poskytnuté dotace, tj. ve výši 4 754 482 Kč (80 % z 5 943 102 Kč), která dle žalovaného odpovídá míře závažnosti zjištěného pochybení, a to ve vztahu k relevantním okolnostem případu. Žalobce ke snížené částce odvodu žalovaným nic v žalobě neuvedl.

III. Jednání před soudem

39. Při nařízeném jednání zástupce žalobce konstatoval, že žalobce podniká v České republice řadu let a zdůraznil, že jednal vždy v souladu se zákonem. Ve věci žaloby akcentoval, že se žalovaný nezabýval dle jeho názoru podstatou věci a nehodnotil to, jakým způsobem byla nabídka zpracována a jakým způsobem bylo výběrové řízení vedeno. Vyslovil přesvědčení, že lhůta pro podání nabídky byla dostatečná, kdokoli mohl výrobce stroje oslovit. Upozornil, v duchu obsahu žalobních námitek, že bod 28 Podmínek pro výběr dodavatelů je vyvratitelnou domněnkou a s touto otázkou se správce daně zákonným způsobem nevypořádal a tím postavil řízení na neúplně zjištěném skutkovém stavu věci. Žalovaný se zabýval pouze tím, že jednatelem žalobce byla tatáž osoba. Navrhl proto, aby napadené rozhodnutí bylo jako nezákonné zrušeno.
40. Pověřená pracovnice žalovaného odkázala na obsah odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a vyjádření k žalobě. Dále konstatovala, že žalovaný řádně odůvodnil svoje závěry a prokázal, že mateřská společnost u výrobce objednala předmětný stroj ještě před vyhlášením výběrového řízení a zaplatila 70 % požadované ceny. Tím došlo k diskriminaci ostatních. Navrhla proto zamítnutí žaloby.

41. V průběhu jednání pak krajský soud zamítl návrh žalobce na provedení důkazů výpovědí svědků pana M. O. a pana N. K.

IV. Posouzení věci krajským soudem

42. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a po prostudování obsahu správního spisu v kontextu s žalobními námitkami pak dospěl k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
43. Z průběhu daňového řízení krajský soud zjistil, že žalobci byla Ministerstvem průmyslu a obchodu (dále také „poskytovatel dotace“) poskytnuta dotace v rámci Operačního programu Podnikání a inovace investiční dotace na základě Rozhodnutí o poskytnutí dotace č. j. 27-14/2.2RV03-3817/15/61200 ze dne 25. 5. 2015, jehož nedílnou součástí byly Podmínky poskytnutí dotace v rámci prioritní osy 2. Rozvoj firem, oblasti podpory 2.2. Podpora nových výrobních technologií a ICT v podnicích, programu ROZVOJ (dále jen „Rozhodnutí“), na realizaci projektu s názvem „Pořízení navíjecího automatu“, číslo projektu (MSC2007) CZ.1.03/2.2.00/13.03817 (dále jen „projekt“). Dotace byla poskytnuta ve výši maximálně 35 % způsobilých výdajů projektu s tím, že absolutní částka dotace mohla činit nejvýše 7 875 000 Kč, přičemž celá částka dotace pocházela ze strukturálních fondů. V žádosti o platbu žalobce uvedl způsobilé výdaje ve výši 22 903 478 Kč, a adekvátně tomu žádal o vyplacení dotace ve výši 7 875 000 Kč.
44. Poskytovatelem dotace byly některé prokazované výdaje kráceny, a to na základě Oznámení o úpravě částky požadované k proplacení ze dne 17. 7. 2015. Dotace ve výši 5 943 102 Kč (po úpravě žádosti z titulu krácení výdajů) byla žalobci vyplacena ex post, a byla dne 16. 7. 2015 připsána na bankovní účet žalobce. Dne 17. 1. 2019 zahájil správce daně na základě vlastní vyhledávací činnosti daňovou kontrolu. V rámci realizace projektu bylo provedeno zadávací řízení na dodávku s názvem „Pořízení navíjecího automatu“. Správce daně v daňovém řízení vycházel z úvahy, že žalobce nebyl zadavatelem definovaným v ustanovení § 2 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o veřejných zakázkách“), zakázka byla tedy realizována mimo režim zákona o veřejných zakázkách, avšak žalobce byl povinen postupovat dle Pravidel pro výběr dodavatelů č. j. MPO 26724/14/61100/61000, tedy verze, dle pokynu poskytovatele dotace, platné v době zahájení zadávacího řízení (dále jen „Pravidla pro výběr dodavatelů“). Správce daně dospěl v rámci prováděné kontroly k závěru, že porušení rozpočtové kázně spadá do následujících pochybení:
- Žalobce, coby zadavatel, jehož statutárním orgánem jsou jednatelé Ing. M. B. a R. K. W., uzavřel přes výslovný zákaz a v rozporu s Pravidly pro výběr dodavatelů smlouvu s vítězným uchazečem AEG Identifikationssysteme GmbH, mateřskou společností zadavatele, jednajícím v této věci statutárním orgánem (výkonným ředitelem) R. K. W. Zadavatel však dle správce daně nesmí dle Pravidel pro výběr dodavatelů, konkrétně bodu 28 a), uzavřít smlouvu s uchazečem, pokud se na zpracování uchazečovy nabídky podílel člen statutárního orgánu či statutární orgán zadavatele. Tímto postupem došlo dle správce daně ke střetu zájmů ve smyslu uvedených Pravidel pro výběr dodavatelů (bod 28, písm. a), a tedy k porušení podmínky stanovené v Hlavě I., článku II., bodu (2) písm. d) Rozhodnutí (dále jen „Zjištění č. 1“), a tím k porušení rozpočtové kázně dle ustanovení § 44 odst. 1 písm. j) zákona o rozpočtových pravidlech.

- Žalobce dle správce daně porušil zásadu zákazu diskriminace (bod 3) Pravidel pro výběr dodavatelů), neboť výběr dodavatele musí být transparentní, nediskriminační a musí být dodržen rovný přístup, což splněno nebylo. Žalobce poptával ve velmi krátkém časovém úseku cca 5 měsíců vysoce specializovaný stroj, který musel být vyvinut a vyroben přímo na míru, a dle zadávacích podmínek Zakázky měl být „předpokládaný termín zahájení plnění zakázky (podpis smlouvy): prosinec 2014“ a „maximální termín ukončení doby plnění zakázky: duben 2015“. Na vývoji předmětného stroje se podílel 100% vlastník žalobce – AEG Identifikationssysteme GmbH (tj. vítězný uchazeč) a stroj byl vyvinut v jediném exempláři již před vypsáním veřejné zakázky. Zadávací řízení tak bylo dle správce daně vypsáno na míru této společnosti, čímž byla porušena povinnost postupovat při výběru dodavatele nediskriminačně. V důsledku uvedeného jednání došlo k porušení podmínky stanovené v Hlavě I., článku II., bodu (2) písm. d) Rozhodnutí (dále jen „Zjištění č. 2“), a tím k porušení rozpočtové kázně dle ustanovení § 44 odst. 1 písm. j) zákona o rozpočtových pravidlech.

45. Odvod za porušení rozpočtové kázně byl v případě Zjištění č. 1 vyměřen správcem daně dle bodu 19) Kategorizace nedostatků při zadávání zakázek č. j. MPO 26724/14/61100/61000 (dále jen „Kategorizace nedostatků“) ve výši 100 % částky poskytnuté dotace, tj. ve výši 5 943 102 Kč (částka vyplacená poskytovatelem dotace). Odvod za porušení rozpočtové kázně byl v případě Zjištění č. 2 stanoven správcem daně dle bodu 24) Kategorizace nedostatků ve výši 25 % částky poskytnuté dotace, tj. ve výši 1 485 775,50 Kč (25 % z 5 943 102 Kč), přičemž k této výši odvodu se správce daně přiklonil z důvodu diskriminačního jednání žalobce, neboť vývoj a výroba takového zařízení není otázkou měsíců a žalobce si musel být vědom skutečnosti, že se na vývoji podílí jeho mateřská společnost, která se následně do zadávacího řízení přihlásila a stroj dodala. Všechny tyto okolnosti správce daně hodnotil v neprospěch žalobce s tím, že žádnou související okolnost, jež by svědčila v jeho prospěch, neshledal. Vzhledem k tomu, že dle ustanovení § 44 odst. 9 zákona o rozpočtových pravidlech nemůže být odvod vyšší než celková částka dotace, která byla vyplacena ke dni porušení rozpočtové kázně, a také vzhledem k bodu 2) Kategorizace nedostatků, kdy se procentní částky nesčítají, a sazba finanční opravy má být uložena podle nejzávažnějšího porušení, uložil správce daně odvod za nejzávažnější zjištění, tedy za Zjištění č. 1, platebním výměrem č. j. 1431934/20/2700-31472-604118 ze dne 13. 7. 2020 (dále jen „platební výměr“) dle ustanovení § 44a odst. 4 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech v celkové výši 5 943 102 Kč. Proti předmětnému platebnímu výměru podal žalobce dne 11. 8. 2020 odvolání, které žalovaný přezkoumal a po provedení dokazování a seznámení žalobce se zjištěnými skutečnostmi snížil vyměřený odvod ve výši 5 943 102 Kč na částku ve výši 80 % částky poskytnuté dotace, tj. na částku 4 754 482 Kč.
46. Krajský soud v přezkumném řízení posuzoval, zda postup žalobce odpovídal jednak požadavkům stanoveným rozhodnutím o poskytnutí dotace a dále i příslušné právní úpravě dotýkající se samotného čerpání poskytnuté dotace. Dle hlavy I., článku II., bodu (2) písm. d) rozhodnutí o poskytnutí dotace je příjemce dotace povinen postupovat při výběru dodavatelů v souladu se zákonem o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů nebo podle Pravidel pro výběr dodavatelů, která tvoří přílohu podmínek. Dle bodu 28 a) Pravidel pro výběr dodavatelů nesmí dodavatel uzavřít smlouvu s uchazečem: „... pokud se na zpracování uchazečovy nabídky podílel zaměstnanec zadavatele či člen statutárního orgánu, statutární orgán, člen realizačního týmu či osoba, která se na základě smluvního vztahu podílela na zadání předmětného výběrového řízení.“

47. Při posuzování žalobních námitek vzal krajský soud v úvahu i úpravu danou v ust. § 44 odst. 1 písm. j) zákona o rozpočtových pravidlech, dle níž je porušením rozpočtové kázně: „...porušení povinnosti stanovené právním předpisem, rozhodnutím nebo dohodou o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, které přímo souvisí s účelem, na který byla dotace nebo návratná finanční výpomoc poskytnuta a ke kterému došlo před přijetím peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státního fondu, Národního fondu nebo státních finančních aktiv a které trvá v okamžiku přijetí prostředků na účet příjemce; prvním dnem porušení rozpočtové kázně je den jejich přijetí příjemcem.“

48. K jednotlivým žalobním námitkám uvádí krajský soud následující:

Ad a) Zjištění 1 – zainteresovanost člena statutárního orgánu – vyvratitelná domněnka

49. Z průběhu daňového řízení lze mít za nepochybně prokázané, že pan R. K. W. byl v rozhodném období statutárním orgánem žalobce jakožto zadavatele. Současně je nepochybná jeho pozice jednatele v mateřské společnosti, tedy vítězného uchazeče o zakázku. Tyto nezpochybnitelné pozice pak mají zásadní vliv na průběh zadávacího řízení. Je totiž zřejmé, že pan W. se podílel na přípravě a podání nabídky do zadávacího řízení, neboť jakožto jednatel uchazeče s touto nabídkou seznámen, a na druhé straně ji posléze, v pozici zadavatele zadávacího řízení, hodnotil. Tímto postupem došlo k porušení Pravidel pro výběr dodavatelů, z jehož bodu 28 a) nepochybně vyplývá pro zadavatele zákaz uzavřít smlouvu s uchazečem, pokud se na zpracování uchazečovy nabídky podílel statutární orgán či člen statutárního orgánu zadavatele. Tento zákaz žalobce nerespektoval a tím nedostal požadavkům kladeným na jeho postup rozhodnutím o poskytnutí dotace, jehož nedílnou součástí tato Pravidla pro výběr dodavatelů jsou.

50. Krajský soud se nepřiklonil ani k námitce žalobce, dle níž vzpomínaný bod 28 a) těchto pravidel obsahuje vyvratitelnou domněnku, u níž by správce daně dle ust. § 92 odst. 5 písm. b) DŘ byl povinen prokazovat skutečnosti rozhodné pro užití právní domněnky. Dané ustanovení Pravidel pro výběr dodavatelů totiž právní domněnku neobsahuje, tedy nepresumuje žádnou skutečnost, které by právní domněnka ustoupila. Toto ustanovení obsahuje pouze přesně vyspecifikovaný zákaz, tedy vymezuje podmínky, za jejichž splnění zadavatel nesmí smlouvu s uchazečem uzavřít. Jelikož v projednávané věci byly tyto podmínky naplněny, nelze než konstatovat, že žalobce, který smlouvu s uchazečem uzavřel, postupoval v rozporu s podmínkami a potažmo i rozhodnutím o poskytnutí dotace. Z průběhu daňového řízení je zřejmé, že pan W. nabídku připravoval nebo o její přípravě byl přinejmenším obeznámen, a tuto nabídku pak následně z pozice zadavatele hodnotil. Lze se rovněž přiklonit k názoru žalovaného, že za této situace, kdy je nezpochybnitelné, že pan W. podal za mateřskou společnost nabídku do zadávacího řízení, které realizovala společnost, ve které je jednatelem, již není významné provedení navrhovaných výsledků svědků – členů výběrové komise a druhého jednatele žalobce Ing. M. B. Za takto nastaveného skutkového stavu již není podstatné, že komunikace s Czech Investem probíhala pouze za účasti Ing. M. B. a tato osoba byl i kontaktní osobou v zadávací dokumentaci. Skutkový stav svědčící pro vyslovení konečného návrhu byl totiž postaven najisto a je nepochybné, že navrhované výsledky svědků by do zjištěných okolností již nemohly vnést jiné světlo. Krajský soud tak přisvědčil názoru žalovaného, že uzavřením smlouvy s vítězným uchazečem, jímž byla mateřská společnost zadavatele, a tím, že se na zpracování uchazečovy nabídky podílel statutární orgán zadavatele, došlo ke střetu zájmů ve smyslu Pravidel pro výběr dodavatelů a tedy k porušení podmínky

stanovené v Hlavě I., článku II., bodu 2 písm. d) rozhodnutí a tím k porušení rozpočtové kázně dle ust. § 44 odst. 1 písm. j) zákona o rozpočtových pravidlech.

Ad b) Nepřezkoumatelnost

51. Krajský soud nemohl přisvědčit žalobní námitce, dle níž se správce daně s námitkou žalobce týkající se zapojení pana W. do výběrového řízení nevypořádal, což činí napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným. Z průběhu daňového řízení, zvláště pak řízení před odvolacím orgánem – žalovaným, je zřejmé, že nedostatky řízení před správcem daně byly napraveny žalovaným, který v rámci odvolacího řízení žalobce řádně seznámil (Seznámení č. 1 a 2) v souladu s ust. § 115 odst. 2 DŘ žalobce se zjištěnými skutečnostmi a důkazními prostředky, přičemž žalobci byla stanovena k vyjádření se k těmto skutečnostem dostatečná lhůta. Tento postup shledává krajský soud souladným s požadavky daňového řádu a současně i s požadavky danými judikaturou Nejvyššího správního soudu, dle níž má odvolací orgán pravomoc napravovat jakákoliv pochybení učiněná správcem daně v prvním stupni (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2016, č.j. 7 Afs 178/2016-20).

Ad c) Legitimní očekávání

52. Žalobce podanou žalobou vyslovil přesvědčení, že pokud poskytovatel dotace zjistil na straně žalobce při čerpání dotace pochybení a žalobci tak udělil sankci ve výši 25 %, nemá již žalovaný právo určit sankci v jiné výši. Odkázal se přitom na zásadu legitimního očekávání. Této námitce nemohl krajský soud přisvědčit. Ve shodě s názorem žalovaného odkazuje na závaznou judikaturu Nejvyššího správního soudu obsaženou v jeho rozsudku ze dne 30. 10. 2012, s.j. 1 Afs 60/2012-31, z níž jednoznačně vyplývá, že „*Předpokladem práva dovolávat se legitimního očekávání je poskytnutí konkrétních ujištění ze strany příslušného orgánu, která mohou vzbudit legitimní očekávání u toho, komu jsou určena, a dále skutečnost, že tato ujištění jsou v souladu s použitelnými právními předpisy. Zásady legitimního očekávání se tak nemůže dovolávat příjemce, který se dopustil zjevného porušení platné právní úpravy*“. V projednávané věci je nepochybné, že k porušení rozpočtové kázně jednoznačně došlo. K tomuto závěru dospěl i poskytovatel dotace, který však pochybil při určování výše uložené sankce a o této výši byl žalobce následně informován. Toto pochybení však nedává žalobci jakoukoliv možnost, s ohledem na shora vzpomínanou judikaturu Nejvyššího správního soudu, dovolávat se zásady legitimního očekávání. V jeho případě je totiž zřejmé, že se dopustil zjevného porušení podmínek rozhodnutí o poskytnutí dotace, čímž je předpoklad úspěšného se domáhání legitimního očekávání vyloučen. Navíc zásadu legitimního očekávání nelze aplikovat na samotnou úvahu o výši sankce.

Ad d) Dobrá víra

53. K argumentaci žalobce, že se z žádných objektivně prokazatelných skutečností nemohl domnívat, že by jeho porušení Pravidel pro výběr dodavatelů bylo sankcionováno více, než jak tomu bylo ze strany Czech Investu, krajský soud plně odkazuje na argumentaci žalovaného, dle níž „*žalobce nemůže dovolávat dobré víry, když si byl vědom svého porušení bodu 28) Pravidel pro VD, kdy byl ze strany Czech Investu sankcionován, byť pod nesprávným bodem Kategorizace nedostatků, ještě před proplacením dotace. Žalobce tak nepřipadně odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu, kdy si byl vědom porušení dotačních podmínek, a že postupoval v rozporu s těmito podmínkami*“. Viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 Afs 15/2012-38.

Ad e) Zjištění 2 – časový horizont – diskriminace v zadávacím řízení

54. Ani s touto žalobní námitkou se krajský soud nemohl ztotožnit. Ze skutečností vyplývajících z předloženého daňového spisu nepochybně vyplývá, že mateřská společnost navíjecí automat u výrobce objednala již dne 26. 2. 2014, tedy ve značném časovém předstihu před tím, než bylo vydáno rozhodnutí o poskytnutí dotace. Dále je zřejmé, že 70 % konečné ceny bylo vyfakturováno a požadováno výrobcem ještě před vyhlášením zadávacího řízení na zakázku. Z těchto skutečností tedy správce daně a potažmo žalovaný důvodně dovodili, že zadavatel disponoval v době vyhlášení zakázky informacemi o existenci unikátního stroje, „tedy věděl, že pro jeho dodání není potřeba stanovovat dobu, kterou by jiné obdobné společnosti k jeho vytvoření, respektive vývoji, nezbytně potřebovaly. S ohledem na tuto skutečnost, stanovil dobu dodání pouze na dobu nezbytně nutnou, čímž jednoznačně diskriminoval ostatní účastníky, kteří se vývoji obdobných strojů věnují.“ Tomuto závěru musel krajský soud přisvědčit. Je totiž zřejmé, že v době vyhlášení byl předmětný navíjecí automat částečně hotov, takže vítězný uchazeč jej vlastně mohl dodat v relativně krátkém časovém úseku.
55. Skutkový stav popsán žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí a lze z něho seznat, že „Z uvedených dokumentů obsažených ve spise plyne, že mateřská společnost neboli vítězný uchazeč navíjecí automat u výrobce objednal již dne 26. 2. 2014. Z dat uvedených na faktuře č. 150753 ze dne 4. 3. 2015 lze vyčíst, že výrobce Marsilli & Co. S.p.a. si svou průběžnou práci na vývoji a výrobě stroje nechal hradit zálohami s tím, že první záloha ve výši 200 400 EUR, činila 30 % fakturované ceny a byla uhrazena na základě faktury č. 140843 ze dne 10. 3. 2014. Druhá záloha ve výši 133 600 EUR činila 20 % fakturované ceny a byla uhrazena na základě faktury č. 141180 ze dne 4. 4. 2014. Třetí záloha ve výši 133 600 EUR činila 20 % fakturované ceny a byla uhrazena na základě faktury č. 142177 ze dne 18. 6. 2014. To znamená, že 70 % konečné ceny bylo vyfakturováno a požadováno výrobcem ještě před vyhlášením výběrového řízení na Zakázku. Dle znaleckého posudku se jednalo o unikátní stroj v jediném exempláři zkonstruovaném právě pro AEG ID Vrchlabí.“
56. Krajský soud se tak přiklání k názoru žalovaného, že z těchto skutečností lze dovodit, že zadavatel při realizaci výběrového řízení nepostupoval v souladu s Pravidly pro výběr dodavatelů, neboť svým jednáním porušil zásadu zákazu diskriminace, když tímto zvýšil pravděpodobnost úspěchu vítězného uchazeče v soutěži o zakázku, resp. jej zvýhodnil oproti jiným potenciálním uchazečům.
57. Na základě uvedeného tak lze dovodit, že důkazní řízení si již nevyžaduje další doplnění o výsledky svědků, neboť skutkový stav byl postaven najisto a za této situace by se tedy nedalo očekávat, že by další důkazní prostředky mohly vnést do důkazního řízení nové rozhodné skutečnosti. Žalovaný tak v souladu s daňovým řádem uzavřel, že „faktem totiž zůstává, že po vyvinutí předmětného stroje italskou společností za spolupráce mateřské společnosti vznikl předmětný stroj, o čemž vzhledem k propojenosti osobou pana W. odvolatel věděl, a na základě této znalosti plánoval další kroky.“ S těmito závěry se krajský soud ztotožňuje.
58. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné, a proto žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
59. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení mu proto nevzniklo. Ze spisu nevyplývalo, že by žalovanému náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 31. března 2022

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu